

Jeg synes, at forslaget dybest set bygger på en mistillid til, at borgerne selv kan træffe nogle beslutninger, og at forældrene har et ansvar sammen med deres børn. Jeg synes, det er helt utroligt af et parti – fru Karina Lorentzen sagde det – som vil have den kriminelle lavalder sænket til 12 år, et parti, som mener, at forældrene skal have større ansvar for deres børn, når de ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt. Altså, jeg synes, at det her er lidt langt ude, hvis jeg skal være ærlig.

Vi kan slet ikke forholde os til de aldersgrænser, der er. Skulle børn på 15 år ikke kunne bestemme, om de vil have en ring i næsen eller i øret? Skulle et barn på 12 år i virkeligheden ikke også kunne bestemme det, hvis man i den enkelte familie i øvrigt synes, at det er i orden? Det kan jeg overhovedet ikke se nogen problemer i.

Så er der det her med forældretilladelsen for de 15-17-årige. Der synes jeg nærmest vi når absurde højder: at mennesker, der alligevel er i så høj en alder, skulle have tilladelse af deres forældre til at få en næsering. Jeg synes, det er noget grotesk at forestille sig, at en gymnasieelev eller en handelsskoleelev – det er den aldersklasse, vi taler om – skulle gå hjem og spørge mor og far, om man måtte få en ring i næsen. Jeg synes, at det er en alt for stor indflydelse at give forældre på så voksne børn, som vi i virkeligheden taler om her.

Så er der den særlige undtagelse for ørerne. Det synes jeg også er en underlig ting, men det er måske noget med den her monokultur, vi har diskuteret så meget på det seneste, at det er en særlig fin kulturel ting at have huller i ørerne frem for at have huller så mange andre steder.

Jeg har selv en niece, som blev født i et katolsk land, og hun blev leveret med huller i ørerne, da jordemoderen havde haft fat i hende. Sådan gør man i Sydeuropa. Det kan der jo sikkert være fine traditioner for i forskellige familier, men at staten skulle gå ind og blande sig i det, har jeg utrolig svært ved at se, og jeg har utrolig svært ved at se, hvorfor øringer er noget særligt og noget særlig fint.

Hvis man så gennemfører den her lovgivning, der lægges op til, skal der jo også være et kontrolapparat, og der går ikke lang tid, før vi så skal ringes op af den ene avis efter den anden, som synes, at der ikke bliver gjort nok for at følge op på reglerne, for det skal der selvfølgelig også gøres, når man nu har vedtaget nye regler. Så skal kontrollen være i orden. Og er det så virkeligt det, vi skal prioritere i en tid, hvor alle,

ikke mindst forslagsstillernes parti, tuder os ørerne fulde om, at politiet ikke har ressourcer nok og ikke kan klare alle de opgaver, som man synes de skal klare?

Jeg har svært ved at se, hvad det er, staten bruger penge på i dag, som er mindre vigtigt end det her, hvis man skal prioritere den kontrol.

Jeg forstår godt, at man i udgangspunktet kan synes, at det kan være synd, hvis man forestiller sig, at meget unge mennesker pludselig skulle til at plastres til med piercinger de mest mærkværdige steder, men det er jo ikke det, der sker. Og justitsministeren har så pænt redegjort for, at problemets omfang er til at overkomme.

Så med disse bemærkninger er det nok ingen overraskelse, at Det Radikale Venstre har tænkt sig at stemme imod forslaget.

Kl. 21:19

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 21:19

Marlene Harpsøe (DF):

Det lyder jo, hvilket i hvert fald for mig er meget overraskende, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Det Radikale Venstre er meget vred over, at Dansk Folkeparti har fremsat det her forslag for netop at få kontrol på et område, hvor der slet ikke er nogen særlige krav til hygiejne og til, at man, når man slår sig ned som piercer, rent faktisk også er fagligt kompetent og har nogle kvalifikationer til at kunne udføre de her piercinger. Det er så det.

En anden ting er, at jeg da er glad for, at ordføreren har sympati for vores bekymring.

Så spørger den radikale ordfører til det her med, at man kan have ring i næsen, og at man kan have ring i ørerne osv. Det er da også rigtigt, men i Dansk Folkeparti har vi selvfølgelig også været nødt til at prioritere, hvad der skal tages med, og hvad der ikke skal tages med. Og man kan jo også i dag rent faktisk få piercinger langs kinderne. Så det er jo klart, at vi i Dansk Folkeparti har foretaget en prioritering af, hvor man kan få piercing, og hvor man ikke kan få piercing.

Mener hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke, at det er o.k., at Dansk Folkeparti har fritaget sådan noget som ørerne, når det er sådan, at man rent faktisk kan få meget større ar på f.eks. kinderne?

Kl. 21:20

Formanden:

Det får vi svar på.